

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน มีการหารายได้ที่ไม่ใช่ชีวิตจำกัดจากการศึกษาที่พ่อสอนลูก ดังนั้นจึงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและอย่าให้การเชื่อมโยงของการศึกษาของลูกขาดตอน

คำถาม: ผู้มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักหัวเราะเยาะประเด็นใดของลูกในเวลาของการทำลายล้าง?

คำตอบ: เมื่อลูกบอกพวกเขาว่าเวลาของการทำลายล้างใกล้เข้ามามาก, พวกเขาก็หัวเราะเยาะลูก ลูกรู้ว่าพ่อจะไม่เฝ้าแต่นั่งอยู่ที่นี้ นี่เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ เมื่อลูกได้กลับมาบริสุทธิ์, โลกเก่านี้จะถูกทำลายและโลกใหม่จะมา สงครามที่อยู่ข้างหน้าเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง เมื่อลูกเป็นเทพ, ลูกไม่สามารถเข้ามาในโลกยุคเหล็กที่สกปรกได้

โอม ชานติ พ่อทางจิตนี้ทั้งนี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิต ลูก ๆ เข้าใจว่าลูกได้กลับมาไม่รู้คิดอย่างแท้จริง และลูกเข้าใจว่ามายา, ราวน์ได้ทำให้ลูกไม่รู้คิด ลูก ๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเพราะโลกใหม่ต้องมีการสร้างขึ้น อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาที่นี่ มีรูปภาพตรีมูรติ (เทพทั้งสาม) ที่มีข้อความเขียนไว้ว่า “การสร้างด้วยบราห์มา, การบำรุงรักษาด้วยวิष्ณู และการทำลายล้างด้วยชางกะ” เพราะพ่อคือคารันคาราวันฮาร์ ท่านคือผู้เดียวผู้ที่กระทำและดูแลผู้อื่นให้กระทำด้วยเช่นกัน ดังนั้นชื่อของใครควรจะใส่ไว้ก่อน? ชื่อของผู้เดียวผู้ที่กระทำควรจะมาก่อนชื่อของผู้ที่ท่านได้กระทำผ่านเขา เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าคารันคาราวันฮาร์ ท่านสร้างโลกใหม่ผ่านบราห์มา ลูก ๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าโลกใหม่ของเรา, โลกที่ขณะนี้กำลังมีการก่อตั้งเรียกว่าโลกของเทพ มีเพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีเทพ ไม่มีชีวิตอื่นใดที่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นเทพ มนุษย์ธรรมดาไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น มีเพียงศาสนาเทพเท่านั้น, ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ที่นั่น ในเวลานี้สิ่งนี้ได้อยู่ในสำนึกของลูกว่าแท้จริงแล้วลูกเคยเป็นเทพ มีสิ่งซับซ้อนของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน คนของอิสลามพร้อมกับกับชาวพุทธและชาวคริสต์ทั้งหมดมีเครื่องหมายของตนเอง ในเวลาที่เราได้ปกครองอาณาจักรของเรา, นั้นไม่ได้มีศาสนาอื่นใด ในขณะที่ในเวลาปัจจุบันมีศาสนาอื่น ๆ และศาสนาเทพของเราไม่ได้คงอยู่ มีคำพูดที่ดีมากมายในกิตะ, แต่ผู้คนไม่ได้เข้าใจความหมายที่แท้จริง พ่อพูดว่า: ในเวลาของการทำลายล้าง, มีผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีความรักและผู้สติปัญญาเต็มไปด้วยความรัก การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อทุกสิ่งต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ท่านให้ลูก ๆ ทุกสิ่งใหม่แทน ท่านคือช่างทอง, คนชักผ้าและนักธุรกิจด้วยเช่นกัน มีลูกน้อยคนที่ทำธุรกิจนี้กับพ่อ นั้นมีกำไรมากมายจากธุรกิจนี้ มีการหารายได้อย่างมากจากการศึกษา มีคำพูดว่า: “ความรู้เป็นแหล่งแห่งรายได้” รายได้นี้คงอยู่เป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นลูกควรศึกษาความรู้นี้อย่างดีมาก ความรู้ที่พ่อสอนลูกง่ายตายมาก ลูกเพียงแต่เข้าใจทุกสิ่งของความรู้เป็นเวลา 7 วัน และแล้วลูกอาจไปที่ใดก็ตามที่ลูกชอบ การศึกษานี้จะถูกส่งให้ลูกต่อไป ลูกจะยังได้รับเมอร์ลีย์เพื่อที่ความเชื่อมโยงของการศึกษาของลูกจะไม่ขาดตอน ความเชื่อมโยงนี้เป็นความเชื่อมโยงของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด มีคำพูดในกิตะ “ผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้างนั้นถูกทำลาย ในขณะที่ผู้ที่มีความรักในสติปัญญานั้นมีชัยชนะ” ลูกรู้ว่าในเวลาปัจจุบันมนุษย์ยังคงเฝ้าแต่กัดและทำร้ายกันและกัน ไม่มีใครมีความโกรธหรือเกลียดมากเท่ากับที่พวกเขามีในขณะนี้ มีการจดจำว่าตรูพรีร้องหาพระเจ้า พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกทั้งหมดคือตรูพรี คำสอนเหล่านี้เป็นของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ในเวลานี้อย่าได้ชองแวงในกิเลส พ่อกำลังพาลูกไปสู่สวรรค์ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำฉัน, พ่อของลูก เวลาคือเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้นไม่มีใครพึงผู้ใดแต่ทุกคนเฝ้าแต่รบราชิงกันและกัน ไม่ว่าลูกจะบอกพวกเขาให้อย่างสงบมากเพียงไรก็ตาม, เขาจะไม่ทำตาม พวกเขาทิ้งลูก ๆ ของเขาไว้เบื้องหลังและเข้าสู่สงคราม ผู้คนมากมายเฝ้าแต่ตายไป มนุษย์ไม่มีคุณค่าใดเลย คุณค่าใดก็ตาม, ค่ายกย่องใดก็ตามเป็นของเทพ เวลาคือลูกเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ในความเป็นจริงค่ายกย่องของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าค่ายกย่องของเทพ เวลาคือบapakำลังสอนการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่งแก่ลูก ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่เป็นผู้ที่อยู่ในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขาและได้กลับมาหาโมประธานอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามพ่อนั้นสาโทประธานเสมอ พ่อพูดว่า: ลูก ๆ พ่อได้มาในฐานะคนรับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ให้เพียงแต่คิดถึงสิ่งนี้ ลูกได้กลับมาสกปรกและน่าเกลียดอย่างยิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกสะอาดและสวยงาม พระเจ้านั่งที่นี่และสอนลูก ๆ มนุษย์และทำให้ลูกแสนจะสูงส่ง พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากทาโมประธานสู่สาโทประธาน ขณะนี้พ่อกำลังสอนลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ ลูกได้กลายเป็นขวานรกได้อย่างไร? ใครได้ทำให้ลูกเป็นเช่นนี้? มีคำกล่าวว่าใครก็ตามที่สติปัญญาไม่มีความรักจะถูกทำลายในเวลาของการทำลายล้าง และใครก็ตามที่สติปัญญาเต็มไปด้วยความรักจะมีชัยชนะในเวลาของการทำลายล้าง มากเท่าที่สติปัญญาของลูกมีความรัก, นั่นคือมากเท่าที่ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง, ลูกก็จะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น นี่คือนามรบนั่น ไม่มีใครรู้ว่าเป็นการรบใดที่ได้กล่าว

ไว้ในกิตะและดังนั้นพวกเขาก็พูดถึงการบรรลาระหว่างพราวาสและพันดาวาส มีชุมชนพราวาสและชุมชนพันดาวาส แต่ไม่มีการบรรลาระหว่างพวกเขา พันดาวาสคือผู้ที่รู้จักพ่อและสติปัญญาของเขามีความรักสำหรับพ่อ พราวาสคือผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาต่อพ่อเลย คำพูดเหล่านี้ดีมากและควรค่าต่อความเข้าใจ เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูก ๆ รู้ว่าโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ในเวลานี้ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจทุกสิ่ง ขณะนี้ประชากรโลกมีขนาดใหญ่โตมาก จะมีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง ในตอนเริ่มแรกต้นไม้มีขนาดเล็กและแล้วต้นไม้ก็เติบโต ไม่มีผู้ใดเข้าใจว่านี่คือต้นไม้กลับหัวของโลกมนุษย์ ต้นไม้นี้เรียกว่าต้นกัลปะ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของต้นไม้ ความรู้ของต้นไม้อื่นทุกต้นง่ายมากที่จะเข้าใจและลูกสามารถพูดถึงต้นไม้ได้อย่างรวดเร็ว ความรู้ของต้นไม้ก็ง่ายตายเช่นกัน อย่างไรก็ตามต้นไม้คือต้นไม้มนุษย์ มนุษย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับต้นไม้ของตนเอง พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเป็นผู้มีชีวิต พ่อคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นมหาสมุทรของความรู้อย่างไม่มีผู้ใดเข้าใจว่าท่านมีความรู้ใด พ่อ, ผู้มีชีวิตนั้นเป็นเมล็ด สิ่งสร้างทั้งหมดสร้างขึ้นโดยท่าน พ่อแห่งที่นี้และอธิบายว่ามนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับต้นไม้ของพวกเขาเอง แต่พวกเขารู้เกี่ยวกับต้นไม้อื่น ๆ ถ้าเมล็ดของต้นไม้เหล่านั้นมีชีวิต พวกเขาก็จะบอกลูกเกี่ยวกับตนเอง แต่ต้นไม้เหล่านั้นไม่มีชีวิต เวลานี้ลูก ๆ รู้ถึงความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิต, มหาสมุทรของความรู้อยู่ เพราะท่านคือผู้มีชีวิต ท่านจึงสามารถพูดคุยกับลูกได้ มีการพูดว่าร่างของมนุษย์มีค่าเหลือประมาณจนไม่สามารถบรรยายคุณค่านี้ด้วยคำพูดได้ พ่อแห่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ๆ ดวงวิญญาณ ลูกคือรูปบาฮาน (เป็นตัวของโยคะผู้ประพรหมเพชรพลอยของความรู้อยู่) พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับเพชรพลอยเหล่านี้จากท่าน เพชรพลอยเหล่านี้เป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ และด้วยการรับเพชรพลอยเหล่านี้ที่ลูกได้รับเพชรพลอยอื่น ๆ จำนวนมากมาย เพียงแต่ดูว่าลักษณะและนารายณ์มีเพชรพลอยมากมายเพียงใด! ทั้งสองอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์และลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ทันทีทันใดเมื่อคนยากจนถูกล็อตเตอรี่, เขาก็เสียสติ พ่อพูดว่า: ลูกได้รับอำนาจการปกครองโลกและดังนั้นมายาก็ต่อต้านลูกอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้า, ลูกจะเห็นว่ามายาแม้กระทั่งกลืนลูก ๆ ที่ดีมากอย่างไร เธอกลืนพวกเขาทั้งตัว ลูกต้องเคยเห็นร่างจับกบอย่างไร เหมือนกับจะเข้กลืนช้างทั้งตัว, งูกลืนกบทั้งตัว มายาก็เช่นเดียวกัน, เธอคว้าจับลูก ๆ ที่มีชีวิตและฆ่าพวกเขาจนตายสนิทเพื่อที่ว่าพวกเขาจะไม่แม้แต่พูดถึงชื่อของพ่ออีกเลย ลูกมีพลังโยคะน้อยมาก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพลังโยคะ เช่นที่งูกลืนกบ ดังนั้นลูก ๆ ก็กลืนอำนาจการปกครองทั้งหมด ลูกสามารถประกาศสิทธิ์อำนาจในการปกครองทั้งโลกภายใน 1 วินาที พ่อให้หลายวิธีการที่ง่ายตายอย่างยิ่งแก่ลูกที่จะทำตาม ลูกไม่มีอาวุธใด ๆ ท่านตกแต่งลูกด้วยอาวุธของความรู้อยู่และโยคะ ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการแสดงภาพเหล่าเทพพร้อมอาวุธที่เป็นวัตถุ เวลานี้ลูก ๆ พูดว่า: จงมองดูว่าเราได้กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! พูดในสิ่งที่ลูกต้องการพูด, ลูกรู่ว่านั่นคือสิ่งที่ลูกเคยเป็น ถึงแม้ว่าลูกเป็นมนุษย์, ลูกมีบางคุณธรรมพร้อมกับมีข้อบกพร่องเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมสูงส่ง เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องสรรเสริญเหล่าเทพเบื้องหน้ารูปปั้นของพวกเขาว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ฯลฯ ในขณะที่เราปราศจากคุณธรรมทั้งหมด เราไม่มีคุณธรรมใด ๆ ในปัจจุบันประชากรโลกทั้งหมดปราศจากคุณธรรม สิ่งนี้หมายความว่าไม่มีผู้ใดเลยที่มีแม้คุณธรรมที่สูงส่งเดียว พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ผู้เดียวที่สอนคุณธรรมที่สูงส่ง และดังนั้นพวกเขาก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและโลกเก่าถูกทำลาย นี่เรียกว่าเวลาของการทำลายล้าง นี่คือการทำลายล้างครั้งสุดท้าย และแล้วจะไม่มีสงครามใดเลยถึงครั้งจริง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด เนื่องจากมีผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้าง อย่างแน่นอนที่จะมีการทำลายล้างโลกเก่า ภัยพิบัติมากมายกำลังเกิดขึ้นในโลกเก่านี้ ผู้คนเพียงแค่เฝ้าล้มตาย พ่อบอกลูกถึงสภาพของโลกในเวลานี้ นั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสภาพของบาร์ตวันนี้และสภาพของบาร์ตวันพรุ่งนี้ วันนี้ลูกสามารถมองเห็นว่าบาร์ตเป็นเช่นใด แต่ลูกจะอยู่ที่ไหนในวันพรุ่งนี้? ลูก ๆ รู้ว่าประชากรของโลกใหม่มีจำนวนน้อยมากในตอนเริ่มแรก ปราสาทราชวังประดับประดาด้วยเพชรพลอยมากมาย วัดของลูกในหนทางของบักตีก็ไม่มียิ่งหย่อนกว่ากันเลย จะไม่มีเพียงวัดโสมนาถวัดเดียว บางคนได้สร้างตัวอย่างไว้และแล้วเมื่อคนอื่นได้เห็นพวกเขาได้สร้างอีกมากมาย มีสิ่งมากมายถูกรูดปล้นไปจากวัดโสมนาถ และแล้วพวกเขาได้สร้างอนุสรณ์ของพวกเขาเอง พวกเขาประดับกำแพงด้วยอัญมณี อัญมณีเหล่านั้นได้มีคุณค่าอะไร? แม้เพชรขนาดเล็กในเวลานี้ยังมีคุณค่าอย่างมาก! เมื่อบาบาเป็นพ่อค้าเพชร เพชรขนาด 1 รัตติ (11 รัตติเท่ากับ 1 กรัม) จะมีราคา 90 รูปี ในเวลานี้สิ่งนั้นจะมีราคานับพัน ๆ รูปี เวลานี้เป็นไปไม่ได้แม้กระทั่งจะได้มา คุณค่าของเพชรเหล่านั้น

เพิ่มขึ้นอย่างมาก! เมื่อเทียบกับยุคทอง ความมั่งคั่งทั้งหมดในปัจจุบันของต่างแดนไม่มีอะไรเลย บาบาพูดว่า: พวกเขาเวลานี้มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง เมื่อลูกบอกผู้คนที่เวลาของการทำลายล้างใกล้เข้ามา พวกเขาจะหัวเราะเยาะลูก พ่อพูดว่า: พ่อจะยังคงนั่งอยู่ที่นี้อีกนานเพียงใด? พ่อไม่มีความสุขสันต์ได้เลยในการนั่งอยู่ที่นี้ พ่อไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขหรือประสบการณ์ของความทุกข์ หน้าที่ของพ่อเพียงแค่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ นั่นคือสิ่งที่ลูกเคยเป็น นี่คือนั่นที่ลูกได้กลายเป็นในเวลา! เวลานี้ลูกต้องกลับมาสูงส่งมากเท่ากับพวกเขา ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่งเช่นที่พวกเขาเป็น เวลานี้ลูกได้เข้าใจว่าลูกเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ลูกมีอาณาจักรของลูกและแล้วลูกก็สูญเสียอาณาจักรของลูกและอาณาจักรอื่นๆมา เวลานี้วงจรกำลังมาถึงจุดจบ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าวงจรไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี สงครามนี้เกิดขึ้นเพื่อการทำลายล้าง เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะตายในความสบาย, จะไม่มีความยากลำบากอะไรเลย จะไม่มีโรงพยาบาลใดเลย ฯลฯ ใครจะทำงานที่นั่นและรับใช้ผู้อื่นหรือแม้แต่ร้องไห้? ขนบธรรมเนียมนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นความตายเกิดขึ้นอย่างง่ายดายตายมาก ที่นั่นผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์อันใหญ่หลวงเมื่อพวกเขาตาย เพราะลูกได้เห็นความสุขมากมาย ลูกก็จะต้องเห็นความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน เป็นที่ที่แม่น้ำเลือดไหลนอง พวกเขาคิดว่าสงครามนี้จะสิ้นสุด แต่สงครามจะไม่สิ้นสุดเพียงเท่านั้น มีคำพูดว่า “ความสนุกสนานสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ” เมื่อลูกเป็นเทพ, ลูกไม่สามารถเข้าไปในโลกยุคเหล็กที่สกปรกได้ ก็ตะกล่าว่า: พระเจ้าพูด: ลูกต้องเห็นการทำลายล้างและการสร้าง ลูกบางคนได้เห็นนิมิตของสิ่งนี้, ใช่หรือไม่? ในเวลาสุดท้ายลูกจะเห็นนิมิตว่าผู้หนึ่งผู้นี้จะกลายเป็นอะไรและแล้วในขณะนั้นพวกเขาจะร้องไห้และเสียใจอย่างมากและมีประสบการณ์ของการลงโทษ พวกเขาจะร้องไห้ในโซ่ของพวกเขาลูกจะสามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น? นี่คือนิยามสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกจดจำทั้งหมดนี้, ใช่หรือไม่? ไม่มีใครมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษโดยไม่ได้รับนิมิตของสิ่งที่เขาได้ทำ จะมีการตั้งศาลชำระความขึ้น อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้เข้าถึงเพชรพลอยของความรู้และกลายเป็นรูปและบาฮาน ใช้เพชรพลอยของความรู้ที่ลูกได้รับมาเพื่อที่จะถูกลีดเดอร์แห่งอำนาจในการปกครองโลก
2. ในเวลาของการทำลายล้างนี้ ลูกต้องมีความรักต่อพ่อและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ลูกต้องไม่มีการกระทำใดในลักษณะที่ลูกจะต้องเสียใจภายหลังในเวลาสุดท้ายและร้องไห้ในโซ่ของลูก

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะที่ได้รับประกันไว้แล้ว และด้วยการเป็นผู้ที่น่ายกย่องอย่างสม่ำเสมอ จึงได้รับพรของสภาพที่โอบยิบและอยู่อย่างไร้กังวล

ลูก ๆ ที่น่ายกย่องได้รับพรจากบัพาดาของสภาพที่โอบยิบ ถึงบัพาดาในหนึ่งวินาทีด้วยสภาพที่โอบยิบ และแล้วไม่ว่าอะไรจากมายาได้ปรากฏขึ้น เธอจะไม่แม้กระทั่งสามารถสัมผัสลูกได้ ไม่แม้กระทั่งเงาของมายาสามารถอยู่ใต้ฉัตรของการปกป้องของพระเจ้าได้ ความรักเปลี่ยนแปลงความพยายามไปเป็นความสนุกสนาน ความรักให้ประสบการณ์ของสภาพของชัยชนะที่ได้รับการรับประกันไว้แล้วในทุกวินาที ลูก ๆ ที่น่ายกย่องอยู่อย่างอิสระจากความกังวลในทุกขณะ

คติพจน์: อยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสันคลอนอย่างสม่ำเสมอโดยการมีสำนึกของ “ไม่มีสิ่งใดใหม่” และลูกจะเฝ้าแต่ร่ำรำในความสุข

*** โอม ชานติ ***